

6. neděle velikonoční

Liturgické texty

1. čtení: Sk 10,25-26.34-35.44-48

Žalm 98,1.2-3ab.3cd-4

2. čtení: 1 Jan 4,7-10

Evangelium: Jan 15,9-17

Kdo nemiluje, Boha nepoznal, protože Bůh je láska.

Apoštol Petr navštíví v Cézareji dům setníka Kornélia, pohana, který si Petra pozval z Joppe. Dozvěděl se o něm ve vidění. Petr měl také vidění, ve kterém mu Bůh řekl, aby se vydal do Cézareje ke Kornéliovi. Když k němu přišel a svědčil o Kristu a jeho zmrtvýchvstání, byl svědkem vylití Ducha svatého na Kornélia a celý jeho dům - všechny členy domácnosti, tedy i děti. Kornélius se Petrovi klaněl až k zemi, ale Petr to samozřejmě odmítl se slovy: "Jsem jen člověk".

"Jen člověku" se Bůh ukazuje ve vidění a "jen s člověkem" se sdílí skrze Ducha svatého. To proto, že jak říká svatý Augustin, "Homo est capax Dei - člověk je schopen Boha" (De Trinitate, XIV, VIII, 11; in PL 42, 1044). Máme v sobě kapacitu pro Boha, protože nás stvořil ke svému obrazu. Kniha Genesis říká, že nás Bůh stvořil ke svému obrazu jako muže a ženu. Naznačuje tím, že onen obraz Boží záleží ve schopnosti milovat. Tento prostor Božího obrazu v nás je místem, kde sídlí láska.

O Duchu svatém říkáme, že jako třetí Božská osoba je láskou mezi Otcem a Synem.

"Milovaní, milujme se navzájem, protože láska je z Boha, a každý, kdo miluje, je zrozen z Boha a poznává Boha. Kdo nemiluje, Boha nepoznal, protože Bůh je láska. V tom se ukázala Boží láska k nám, že Bůh poslal na svět svého jednorozeného Syna, abychom měli život skrze něho. V tom záleží láska: ne že my jsme milovali Boha, ale že on si zamiloval nás a poslal svého Syna jako smírnou oběť za naše hříchy." (1 Jan 4,7-10). Stejně mluví i Pán Ježíš v dnešním evangeliálním úryvku: "Jako Otec miloval mne, tak já jsem miloval vás. Zůstaňte v mé lásce. Zachováte-li moje přikázání, zůstanete v mé lásce, jako jsem já zachovával přikázání svého Otce a zůstávám v jeho lásce." (Jan 15, 9-10).

Zůstat v Boží lásce znamená najít smysl života, stát se opravdovým, úplným člověkem. Bez této Boží lásky jsme jako tělo bez duše. Abychom si ale nemysleli, že jde jen o nějaký pocit, nějaký sentiment, spojuje Pán tento život v lásce s životem podle přikázání. To Bůh definuje lásku, ne my. On je svrchovaným autorem a Pánem všeho. Milovat znamená respektovat Boží řád a žít podle něho. Tady nastupuje ta těžká část, která nás nutí k tomu, abychom nežili podle sebe a tak pouze pro sebe, ale podle někoho jiného - především Boha a jeho vůle. Láska znamená chtít dobro toho druhého. Opustit čistě svůj zájem. Nejvyšším cílem člověka je sláva Boží. Je tedy třeba mít na mysli Boží pohled na nás. Ten poznáváme v jeho přikázáních, která tu nejsou pro to, aby nás omezovala, ale aby nám pomohla milovat plně Boha i bližního: *"Hleď, učil jsem vás nařízením a právním, jak mi přikázal Hospodin, můj Bůh, abyste je dodržovali v zemi, kterou přicházíte obsadit. Bedlivě je dodržujte. To bude vaše moudrost a rozumnost před zraky lidských pokolení. Když uslyší všechna tato nařízení, řeknou: „Jak moudrý a rozumný lid je tento veliký národ!“ Což se najde jiný veliký národ, jemuž jsou jeho bohové tak blízko, jako je nám Hospodin, náš Bůh, kdykoli k němu voláme? A má jiný veliký národ nařízení a práva tak spravedlivá jako celý tento zákon, který vám dnes předkládám?" (Lev. 4, 5-8).*

P. Karel